

András KOVÁCS, istoric de artă, profesor emerit la UBB, Cluj-Napoca.

S-a născut la Târgu Mureș în 1946. Și-a început studiile la Reghin, unde a absolvit liceul în 1964. A obținut diploma de profesor la UBB, Cluj-Napoca, Facultatea de Istorie și Filosofie. A fost profesor de școală generală la Unguraș (1969–1971), cercetător științific la Institutul de Istorie și Arheologie al Academiei Române, apoi de Arheologie și Istoria Artei al Academiei Române din Cluj-Napoca (1971–1996), conferențiar universitar la UBB, Cluj-Napoca, Facultatea de Istorie și Filosofie, Instituția de Istoria Artei (1996–2003), profesor universitar tot acolo (2004–2012), profesor emerit (2012–). Lucrarea sa de doctorat a avut ca temă construcțiile principelui Bethlen Gábor (1984). În cele aproximativ 190 de studii de specialitate și de popularizare, respectiv lucrări de referință publicate începând cu 1969 în limbile maghiară, română, germană, italiană, engleză și franceză se ocupă cu problemele artei și a culturii din Transilvania evului mediu și a epocii moderne timpurii. Începând cu anul 1990 este autorul a circa 40 de studii de istoria artei, premergătoare planurilor de restaurare a unor monumente, redactor și lector a unor publicații istorice și de istoria artei. Redactor la revistele *Ars Transsilvaniae*, *Erdélyi Múzeum* (Muzeul Ardelean), *Dolgozatok az Erdélyi Múzeum Érem- és Régiségtárából* (Lucrări din Colecția de Monede și Antichități a Muzeului Ardelean), respectiv al colecției de ghiduri *Erdélyi Műemlékek* (Monumente Ardelene). Directorul Curatorului Fundației de Istoria Culturii Entz Géza, membru de onoare al Societății Maghiare de Arheologie și Istoria Artei (2002), membru de onoare al Societății Kelemen Lajos (2011), laureat al premiului Forster Gyula (2001), vicepreședintele Filialei din Cluj a Academiei Maghiare de Științe, vicepreședintele Societății Muzeului Ardelean și directorul Institutului de Cercetare din cadrul acestuia, membru extern al Academiei Maghiare de Științe (2010). În 2011 i-a fost decernat Ordinul de Merit al Republicii Ungare. Lista publicațiilor sale științifice: <http://mta.hu/oldmta/?pid=421&LANG=h&TID=100794>.

Bibliografie:

Gyulafehérvár, Site of the Transylvanian Princely Court in the 16th Century, în Kovács Kiss Gyöngy (ed.) *Studies in the History of Early Modern Transylvania*. New York: Atlantic Research and Publications Inc., 2011, p. 319-358. (Atlantic Studies on Society in Change; 140.) Editor-in-Chief Ignác Romsics. Founder Béla K. Király/ East European Monographs no. DCCLXXXVI.

Egy nagyhatású északolasz építész – Giacomo Resti (aktív 1600 után – megh. 1637), în *Korunk* III., 2008/7, p. 52–59.

„Farkas az én nevem...” *A gyulafehérvári fejedelmi fegyvertár és ágyúöntés kezdeteinek történetéhez*, în *Dolgozatok az Erdélyi Múzeum Érem- és Régiségtárából* Ú.S. 2(12)/2007, p. 157–172.

Képfaragók és dekorátorok a 17. századi Erdélyben, în *Dolgozatok az Erdélyi Múzeum Érem- és Régiségtárából* Ú.S. 1(11)/2006, p. 163–178.

Gyulafehérvár, az erdélyi fejedelmi udvar színtere a 16. században, in *Idővel paloták...* Magyar udvari kultúra a 16–17. században, G. Etényi Nóra és Horn Ildikó (ed.), Balassi Kiadó, Budapest, 2005, p. 235–258.

Késő reneszánsz építészet Erdélyben. 1541–1720. TLA–Polis, Budapest–Kolozsvár, 2003.

Gyulafehérvár Város Jegyzőkönyvei. I. (Erdélyi Történelmi Adatok. Szerk. Jakó Zsigmond. III/2) EME, Kolozsvár, 1998.

„*Simulált is szegény fejedelem az religio dolgában...*”. *Bethlen Gábor fejedelem gyulafehérvári szószék- és orgonarendeléséről*. in *La civiltà ungherese e il cristianesimo. Atti del IV° Congresso Internazionale di Studi Ungheresi, Roma–Napoli, 9–14 settembre 1996*. A cura di István Monok, Péter Sárközy, II. Budapest–Szeged, 1998, p. 689–697.

Az építkező Bethlen Gábor és székvárosa, in *Emlékkönyv Jakó Zsigmond nyolcvanadik születésnapjára*, Kovács András, Sipos Gábor, Tonk Sándor (ed.), Kolozsvár, 1996, p. 276–294.

Gyulafehérvár, az erdélyi püspökök középkori székhelye, in *Márton Áron Emlékkönyv. Születésének 100. évfordulóján*, Dr. Marton József (ed.) Gloria Kiadó, Kolozsvár, 1996, p. 191–201.

Contribution des épigraphistes humanistes a la topographie de Alba Iulia (Gyulafehérvár) au Moyen Age et au début de l'Ere moderne, in Szamosközy István: *Analecta Lapidum*. 1593. *Inscriptiones Romanae*. 1598. Ed. par István Monok, trad. par Jenő Németh. Szeged, Scriptum Kft, 1992, p. 25–36.

A gyulafehérvári Collegium Academicum, in *Korunk ÚF*. 1/1990, 1208–1210.